

Sygn. akt II C 1493/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla W. M.w W. II W. C. w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Robert Masznicz

Protokolant: Jarosław Jakóbczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 marca 2014 r. w W. sprawy

z powództwa K. G.

przeciwko spółce pod firmą P. U. Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę 18.000 zł

I. zasądza od pozwanej spółki na rzecz powoda kwotę 18.000 zł (osiemnaście tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 11 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej spółki na rzecz powoda zwrot kosztów procesu w sumie 2.900 zł (dwa tysiące dziewięćset złotych),

III. nakazuję pozwanej spółce uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa na rachunek tutejszego Sądu kosztów sądowych w sumie 1.033,52 zł (tysiąc trzydzieści trzy złote i pięćdziesiąt dwa grosze) z tytułu części opłaty nieuiszczonej przez powoda oraz wydatków Skarbu Państwa na wynagrodzenie biegłego.

Sygn. akt II C 1493/12

Uzasadnienie wyroku z dnia 11 kwietnia 2014 r.

W dniu 5 września 2011 r. K. G. (powód) wytoczył przed S. R. dla W. M.w W. (Sąd) powództwo przeciwko spółce pod firmą Powszechny Z. S. Akcyjna z siedzibą w W. (pozwany) o zapłatę 14.000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 11 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu podał, że z tytułu umowy ubezpieczenia, zawartej z pozwanym, dochodzi odszkodowania za skradziony samochód marki S. (...) o numerze (...) (samochód). W trakcie procesu powód zmienił powództwo pismem z dnia 5 marca 2014 r., wnosząc o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz sumy 18.000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 11 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty (k. 172 w zw. z k. 179). Żądał również zasądzenia kosztów procesu wg norm przepisanych.

Pozwany żądał oddalenia powództwa w całości i zasądzenia na swoją rzecz od powoda kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu podniósł zarzut, że powód utracił kartę pojazdu i nie zgłosił tego faktu przed kradzieżą samochodu, co oznacza, że przypisana mu karta pojazdu została skradziona wraz z samochodem, a tym samym, że została spełniona przesłanka odmowy wypłaty odszkodowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 8 grudnia 2010 r. strony zawarły umowę ubezpieczenia samochodu do sumy 18.000 zł na wypadek jego kradzieży w okresie obejmującym dzień 9 marca 2011 r., a powód opłacił umówioną składkę (fakty bezsporne, wykazane dokumentami akt likwidacji szkody – k. 64 i n.).

W dniu 9 marca 2011 r. między godziną 18:15 a godziną 20:15 w W. przy ul. (...) z osiedlowego parkingu dokonano kradzieży samochodu. Powód zgłosił kradzież Policji w dniu tym samym dniu (akta dochodzenia – k. 116), zaś pozwanemu w dniu 10 marca 2011 r. (bezsporne). Wraz z wnioskiem o wypłatę umówionego odszkodowania, powód nie wydał pozwanemu karty pojazdu (bezsporne).

Wartość pojazdu wg stanu z chwili kradzieży wynosiła 19.000 zł (opinia biegłego – k. 158)

W okresie poprzedzającym kradzież, z samochodu korzystał narzeczony siostry powoda, M. L.. Wraz z samochodem oddanym mu do użytkowania, otrzymał on od powoda dokumenty pojazdu, w tym kartę pojazdu. Karty tej jednak nie używał i przechowywał w domu (zeznanie świadka – k. 105). Po kradzieży pojazdu, pomimo przeszukania mieszkania, karty nie odnalazł. W związku z tym powód w dniu 24 marca 2011 r. oświadczył pozwanemu o utraceniu karty pojazdu (oświadczenie – k. 72 i 93).

W dniu 4 kwietnia 2011 r. pozwany odmówił wypłaty odszkodowania, uzasadniając swoją decyzję twierdzeniem, że warunkiem wypłaty odszkodowania jest przekazanie pozwanemu przez powoda karty pojazdu.

Dochodzenie w sprawie kradzieży umorzono z przyczyny niewykrycia sprawy (akta dochodzenia – k. 125) i do dnia zamknięcia rozprawy pojazd nie został odzyskany przez powoda (bezsporne).

Podany stan faktyczny został przez Sąd ustalony na podstawie art. 244 i 245 w zw. z art. 299 i 230 K.p.c. jako udokumentowany i bezsporny w tej części, w jakiej dotyczy powstania szkody oraz przebiegu postępowania likwidacyjnego, gdyż znajduje to odzwierciedlenie w oświadczeniach procesowych stron oraz dokumentach akt likwidacji szkody (k. 64 i n.) i akt dochodzenia (k. 115 i n.). Wartość pojazdu ustalono wg opinii biegłego (k. 152 i n.) zgodnie z art. 278 § 1 K.p.c. Fakt zagubienia karty i okoliczności odkrycia tego faktu ustalono na podstawie zeznań świadka (k.105 i n.) zgodnie z art. 258 i n. K.p.c. Sąd nie znalazł podstaw faktycznych do uznania opinii biegłego za nierzetelną lub do uznania zeznań świadka za niewiarygodne

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo podlega uwzględnieniu w całości.

Powód bezspornie poniósł ustaloną szkodę w zwykłym związku przyczynowo-skutkowym ze zdarzeniem, opisanym na wstępie, a kradzież samochodu była objęta ryzykiem ubezpieczenia w rozumieniu art. 805 § 1 i 2 pkt 1 K.c. Powód w żaden sposób nie przyczynił się do powstania szkody, ani jej rozmiaru, w szczególności nie uczynił tego przez sam fakt prawdopodobnego zagubienia karty pojazdu przez posiadacza, a być może jej omyłkowego wyrzucenia.

Szkoda rzeczywista w rozumieniu art. 361 w zw. z art. 363 K.c. wyniosła sumę 19.000 zł, przy czym wg umowy i zgodnie z art. 824 K.c. odpowiedzialność pozwanego ograniczała się do sumy 18.000 zł.

Jedynym zarzutem, jaki podniósł pozwany, odmawiając wypłaty jakiegokolwiek odszkodowania, były - cytowane w odpowiedzi na pozew (k. 41) – zapisy ogólnych warunków umowy (§ 27 ust. 1 pkt 1a i przepisy związkowe) z chwili ubezpieczenia i kradzieży. Odnosząc się do tych przepisów pozwany twierdził, że w razie kradzieży pojazdu ubezpieczony, ubezpieczający lub osoba uprawniona do korzystania z pojazdu zobowiązana jest do przekazania P.S.A. karty pojazdu w celu ustalenia odpowiedzialności P.S.A., a o jej utracie powinna uprzednio zawiadomić. (Co do literalnego brzmienia odpowiedniego przepisu ogólnych warunków umowy strony nie spierały się, w związku z czym Sąd uznał twierdzenia pozwanego w tym zakresie za prawdziwe.)

W ocenie Sądu nieusprawiedliwiony jest zarzut pozwanego, jakoby przywołane przepisy ogólnych warunków umowy skutecznie uwalniały pozwanego względem powoda od odpowiedzialności odszkodowawczej. Sąd wskazuje, że zastrzeżenie umowne, stanowiące wymóg wydania karty pojazdu, jako warunek koniecznego wypłaty odszkodowania, prowadzi do rażącego pokrzywdzenia konsumenta, który wykonał wszelkie inne obowiązki z tytułu umowy, w szczególności opłacił składkę, zabezpieczył samochód przed kradzieżą, zabezpieczył poza samochodem dowód

rejestracyjny oraz wszystkie urządzenia (kluczyki i sterowniki), służące otwarciu zabezpieczeń i uruchomieniu samochodu, a także podjął natychmiastowe działania w celu odzyskania samochodu i likwidacji szkody. W tych okolicznościach za sprzeczne z dobrymi obyczajami i rażąco naruszające interes konsumenta według art. 3851 § 1 K.c. należy ocenić uzależnienie wypłaty odszkodowania przez zakład ubezpieczeń od faktu nieutrącenia przez powoda karty pojazdu, która według art. 72 ust. 1 pkt 2 oraz art. 78 ust. 1 i 1a ustawy z dnia z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137 z późn. zm.) i przepisów związkowych nie jest dokumentem koniecznym dla prowadzenia samochodu po drodze publicznej, a jest wydawana jedynie dla niektórych pojazdów, w żadnym wypadku nie zastępując dowodu rejestracyjnego oraz nie stanowiąc dokumentu zaświadczonego uprawnienie jej posiadacza do władania pojazdem. Na ocenę Sądu bez wpływu jest fakt, czy karta pojazdu została utracona przed kradzieżą, czy też w jej chwili, w szczególności bez znaczenia jest, czy w chwili kradzieży znajdowała się w samochodzie. Ewentualność, że z chwilą kradzieży jej sprawca wszedł w posiadanie karty pojazdu, jest obojętna w sprawie, skoro posiadanie tylko takiego dokumentu bez dowodu rejestracyjnego ani nie ułatwia ukrycia skradzionego samochodu, ani jego zbycia.

Powoływane przez pozwanego przepisy ogólnych warunków umowy stanowią o ukształtowaniu stosunku umownego w oderwaniu się od istoty wzajemnych i równoważnych obowiązków stron ubezpieczenia, gdyż zapewniają zakładowi ubezpieczeń uprawnienie do odmowy odszkodowania z przyczyny okoliczności, która w żaden sposób ani nie zwiększyła ryzyka powstania zdarzenia objętego ubezpieczeniem, ani nie zmniejszyła możliwości likwidacji szkody i ochrony usprawiedliwionego interesu zakładu ubezpieczeń, skoro poszkodowany spełnił wszystkie inne obowiązki.

Mając na uwadze podaną wykładnię, Sąd stwierdził, że pozwany wbrew ustawie odmówił odszkodowania, pozostając związany obowiązkiem świadczenia z przyczyny zajścia zdarzeń, objętych skutecznie ryzykiem ubezpieczenia. Odszkodowanie powinno nastąpić w terminie do dnia 10 kwietnia 2011 r. zgodnie z art. 817 § 1 K.c. i od tej daty pozwany opóźnił się z odpowiednim świadczeniem, a powodowi należały się odsetki ustawowe według art. 481 § 1 i 2 K.c.

Z tych względów, Sąd rozstrzygnął o powództwie, zasądzając od pozwanego na rzecz powoda całą dochodzoną sumę 18.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 11 kwietnia 2011 r.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, zasądzając kwotę 2.900 zł od pozwanego na rzecz powoda, jako strony wygrywającej spór zgodnie z art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 K.p.c. zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490). Na zasądzoną sumę składają się uiszczona opłata stosunkowa od pozwu uiszczona w sumie 400 zł (dwie wpłaty po 200 zł – k. 27 i 173), zaliczka na koszty dowodu z opinii biegłego (100 zł – k. 133) oraz koszty zastępstwa procesowego w stawce minimalnej 2.400 zł.

Zgodnie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 595 z późn. zm.) w zw. z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, przewidzianą w przywołanych przepisach K.p.c., Sąd nakazał również ściągnięcie od pozwanego sumy 1.033 zł 52 gr na rzecz Skarbu Państwa na rachunek Sądu tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, obejmujących część opłaty stosunkowej od pozwu (700 zł), od której uiszczenia powód był zwolniony (k. 9 w zw. z k. 25) oraz wydatki na koszty dowodu z biegłego sądowego (533 zł 52 gr), tymczasowo poczynione przez Skarb Państwa (k. 161).

Z tych wszystkich przyczyn i na podstawie przywołanych przepisów, orzeczono jak w sentencji wyroku.